

prima instanță: S. Caraman,
instanța de apel : I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolesvchi,

dosarul nr. 2ra-3505/14

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dogotari Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dogotari Alexandru împotriva lui Nour Virgil, Popa Larisa și Ministerul Finanțatelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Dogotari Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Florești din 16 aprilie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 31decembrie 2013, Dogotari Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nour Virgil, Popa Larisa și Ministerul Finanțatelor al RM cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 04 decembrie 2012, Inspectoratul de Poliție din raionul Florești a intentat în privința sa, o cauză penală și l-a recunoscut în calitate de bănuț, din motiv că ar fi sustras 2 vite cornute mari de la Popa Larisa, iar ulterior, aceste vite au fost ridicate de la dânsul, de către organul de urmărire penală, îmsă ca rezultat afost scos de sub urmărire penală, iar urmărirea penală pe acest caz a fost suspendată.

Sustține că vitele care i-au fost ridicate de către organul de urmărire penală îi aparțineau cu drept de proprietate, acestea fiind procurate de la piață, în sumă de 6200 lei, iar pentru întreținerea vitelor, dânsul a mai cheltuit 3 000 lei, astfel, solicită constarea faptului atragerii ilegale la răspundere penală.

Solicită încasarea de la Nour Virgil în beneficiul său suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, pentru faptul că ultimul ilegal a intentat cauza penală în privința sa și l-a privat de proprietatea și încasarea de la Popa Larisa în beneficiul său a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material, pentru faptul că i-a luat vitele sale, fără de a avea asupra acestora un act confirmativ a dreptului de proprietate, în total solicită încasarea de la pîrîți, în mod solidar, în beneficiul său a sumei de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Florești din 16 aprilie 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Dogotari Alexandru și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 1398 alin. (1), art. 1405 alin.(1), art. 1422 alin.(1) din Cod civil și art. 5 alin.(1) al Legea cu privire la modul de reparare a prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nr. 1545 din 25 februarie 1998, care indică că cauzele cu privire la repararea prejudiciului, material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe aceste categorii este Ministerul Justiției al RM.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricini instanțele au concluzionat că cererea înaintată de către de către Dogotari Alexandru împotriva unui ofițer de urmărire penală din cadrul organului de urmărire penală și a Ministerului Finanțatelor al RM, prin care se pretinde încasarea de la Nour Virgil a prejudiciului moral cauzat ca rezultat a unor pretinse acțiuni ilegale în cadrul examinării cauzei penale este neîntemeiată, deoarece, în lumina prevederilor enunțate asemenea cereri se înaintează împotriva statului, care este reprezentat în ședințele de judecată de către Ministerul Justiției al RM, astfel, această pretenție este înaintată de către Dogotari Alexandru necorespunzător.

La 22 octombrie 2014, Dogotari Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile judecătorești, considerându-le ilegale, neîntemeiate și emise cu aplicare eronată a normelor de drept material.

Astfel, consideră argumentele primei instanțe și a instanței de apel declarative și ilegale, deoarece i s-a încălcat dreptul de proprietate, prin confiscarea ilegală a două vite, din motiv că dânsul a fost recunoscut în calitate de bănuț, precum că ar fi sustras aceste vite de la Popa Larisa, însă, în final a fost scos de sub urmărirea penală, iar urmărirea penală pe acest caz a fost suspendată, însă, vitele nu i-au fost restituite, respectiv, dânsul a fost prejudiciat moral și material în cuantum de 20 000 lei.

Susține că instanțele nici nu au solicitat de la Procuratură, pentru cercetare, cauza penală nr. 2012380414, or, în dosarul respectiv sunt anexate toate probele necesare, care confirmă cu certitudine temeinicia pretențiilor sale, mai mult, prima instanță ilegal nu a dispus etaparea sa în ședință de judecată, astfel, lipsindu-l de dreptul de a prezenta instanței probe în susținerea poziției sale.

Consideră eronată soluția instanțelor judecătorești cu privire la respingerea cererii sale, prin ce i-au încălcat dreptul său la un proces echitabil conform art. 6 din Convenția Europeană a Dreptului Omului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dogotari Alexandru este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dogotari Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Dogotari Alexandru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dogotari Alexandru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Dogotari Alexandru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva